

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 63 0 Rs 042410 25 Rev
Sarajevo, 19.02.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: M. O., predsjednica vijeća, M. Š. i F. M., članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D. A. iz Lj., koga zastupaju advokati iz Zajedničke advokatske kancelarije N. D., J. D. C. i G. C. iz M., protiv tuženog K. Z., M. U. P., ul. IV B. HVO S. R. ..., Lj., koga zastupa K. P. K. Z., radi povrede prava iz radnog odnosa, v.p.s. ... KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude K. suda u Š. B. broj: 63 0 Rs 0... 22 Rsž od 21.11.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 19.02.2025. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom O. s. u Lj. broj: 63 0 Rs 0... 21 Rs od 04.07.2022. godine odlučeno je:

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“Poništavaju se kao nezakonita rješenja tuženih Ž. Z., V. Ž., M. U. P. Ž. Z., U. P. br. ... od 06.04.2021. godine te rješenje Ž. Z., V. Ž., M. U. P. Ž. Z., Policijski odbor za policijske službenike br. ... od 04.06.2021. godine, uz naknadu troškova parničnog postupka, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe”.

II Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu ... KM u roku od 15 dana.”

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Š. B. broj: 63 0 Rs 0... 22 Rsž od 21.11.2024. godine žalba tužitelja se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

Protiv drugostepene presude tužitelj je, blagovremeno, izjavio reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. ZPP, koja je učinjena u postupku pred drugostepenim sudom i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili preinači i u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev, uz naknadu troškova postupka, uvećano za troškove sastava revizije.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Ispitujući pobijanu presudu u okviru razloga revizije i razloga iz člana 241. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, dalje ZPP) ovaj sud je odlučio:

Revizija nije osnovana.

Nije osnovan revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka.

Revident se u reviziji poziva na povredu odredaba parničnog postupka iz člana 8., 215. i 221. ZPP, a koji prigovori, po ocjeni ovog suda, nisu osnovani.

Suprotno istaknutom prigovoru revizije, po ocjeni ovog suda, drugostepeni sud je prilikom donošenja pobijane odluke, u postupku ocjene izvedenih dokaza, odlučujući o žalbi tužitelja pravilno zaključio da je prvostepeni sud sve izvedene dokaze cijenio pravilno i u skladu sa članom 8. ZPP, i na osnovu slobodne ocjene dokaza utvrdio činjenice odlučne za ovaj spor, za koji zaključak je u obrazloženju svoje odluke dao potpune i pravilne razloge, prihvatljive i za ovaj sud bez potrebe za ponavljanjem, pri čemu ta ocjena dokaza nije bila arbitrarna. Drugostepeni sud je svoju odluku donio prihvatajući pravilnim i potpunim činjenična utvrđenja prvostepenog suda, pa dakle nije utvrdio drugačije činjenično stanje nego što je ono u prvostepenoj presudi, u kom slučaju bi se jedino, eventualno, moglo govoriti o samostalnoj ocjeni dokaza od strane drugostepenog suda, pa ni sa tog stanovišta ne postoji povreda člana 8. ZPP, koja bi bila učinjena u postupku pred drugostepenim sudom.

To što se tužitelj „ne slaže“ sa zaključcima drugostepenog suda o pravilnosti i zakonitosti prvostepene presude i što nije „zadovoljan“ donesenom odlukom ne čini pobijanu presudu samo zbog toga nezakonitom, jer slobodnoj ocjeni dokaza od strane suda stranka ne može s uspjehom suprotstaviti svoju ocjenu tih dokaza, što tužitelj upravo čini dajući u reviziji svoju ocjenu pojedinih dokaza (ocjena izjava svjedoka-navod revizije na strani 4. pasus 5.). Ovo tim više što to u konkretnom slučaju uključuje u sebi i prigovore činjenične prirode koji u revizijskom postupku nisu relevantni (član 240. stav 2. ZPP).

Drugostepeni sud nije postupio ni protivno odredbama člana 215. i 221. ZPP.

Odredba člana 215. ZPP propisuje obavezu prvostepenog suda da u slučaju da žalitelj tvrdi da su u postupku utvrđene povrede odredaba parničnog postupka da o tome treba dati objašnjenje.

Imajući u vidu sadržaj žalbe tužitelja i ovaj sud smatra da u konkretnim okolnostima nije bilo razloga za davanje objašnjenja od strane prvostepenog suda, kako to neosnovano tvrdi revident.

Drugostepeni sud je u žalbenom postupku ispitao sve navode žalbe te pravilno zaključio da povrede odredaba parničnog postupka nije bilo, a da ne postoje ni povrede postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti.

Odredbama člana 221. ZPP određeno je da drugostepeni sud ispituje prvostepenu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede parničnog postupka iz člana 209. stav 2. tač. 2), 3), 8), 9), 12) i 13) ovog zakona koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje (a kako je pravilno i postupao drugostepeni sud, kada je utvrdio da tih povreda postupka nema), a odredbama člana 231. da će u obrazloženju presude, odnosno rješenja, drugostepeni sud ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značaja, iz čega proizilazi da drugostepeni sud i nije dužan u obrazloženju svoje odluke ocijeniti sve žalbene navode žalitelja ili one za koje žalitelj smatra da su od odlučnog značaja, jer odluku o tome koji su navodi od odlučnog značaja donosi žalbeni sud, a ne žalitelj.

Drugostepeni sud je pravilno primijenio navedene odredbe ZPP, jer je o navodima žalbe, za koje je smatrao da su od odlučnog značaja, iznio valjano i zakonito obrazloženje i dao

svoju ocjenu istih, a za one za koje je pravilno smatrao da to nisu ocjenu i nije bio dužan dati, niti ih obrazlagati, te suprotni prigovori nisu prihvatljivi.

Kako nisu učinjene povrede odredaba parničnog postupka, na koje revizija neosnovano ukazuje, to nije ostvaren revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka.

Nije ostvaren ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predmet spora je zahtjev iz tužbe za poništenje rješenja tuženog, kojima je tužitelju izrečena disciplinska mjera pismena opomena zbog lakše povrede službene dužnosti.

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepeni sudovi, za koja je vezan ovaj sud (član 240. stav 2. ZPP), proizilazi da se kritični događaj desio dana 16.03.2021. godine oko 10,50 sati u prostorijama P. U. G., na način da je tužitelj verbalno napao kolegu Z. R., upućujući mu razne pogrdne riječi i psovke. O navedenom događaju Z. R. je sačinio službenu zabilješku isti dan, a službenu zabilješku je sačinio i M. V. (neposredno nadređeni tužitelju), koje su dostavljene nadležnim organima tuženog, nakon čega je protiv D. A. pokrenut disciplinski postupak.

Nakon provedenog disciplinskog postupka nadležni organ tuženog je dana 06.05.2021. godine donio rješenje kojim se D. A. izriče disciplinska mjera pismena opomena zbog lakše povrede službene dužnosti iz člana 106. Zakona o policijskim službenicima. Nakon što je D. A. uložio žalbu na navedeno rješenje nadležni drugostepeni organ tuženog dana 04.06.2021. godine donosi rješenje kojim žalbu odbija kao neosnovanu, a koja rješenja podnesenom tužbom osporava tužitelj.

U navedenoj činjeničnoj i pravnoj situaciji prvostepeni sud je donio presudu kojom je u cijelosti odbio zahtjeve iz tužbe, kao u izreci presude.

Drugostepeni sud je u cijelosti prihvatio pravilnim činjenična utvrđenja, zaključke, pravna shvatanja i obrazloženje odluke prvostepenog suda (a koja revizijom osporava tužitelj) pa je njegovu žalbu odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio u cijelosti.

Po ocjeni ovog suda, suprotno prigovorima revizije, ovakve odluke nižestepeni sudovi su pravilne i zakonite i revizijskim prigovorom pogrešne primjene materijalnog prava nisu dovedene u sumnju, jer su nižestepeni sudovi pravilno odlučili kada su odbili zahtjeve tužitelja, temeljem relevantnih odredaba Zakona o policijskim službenicima Zapadnohercegovačkog kantona („Narodne novine Kantona Zapadnohercegovačkog“ broj: 8/07, 16/07, 13/08, 17/08, 12/15, 4/18, 21/21 i 29/21, dalje Zakon o policijskim službenicima), uz primjenu odredaba Pravilnika o disciplinskoj odgovornosti policijskih službenika Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Zapadnohercegovačkog, te Zakona o upravnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Naime, iz izvedenih dokaza i stanja spisa vidljivo je da je disciplinski postupak proveden i da je disciplinska mjera izrečena u roku iz člana 116. stav 1. Zakona o policijskim službenicima (60 dana od dana kada je povreda prijavljena unutrašnjoj kontroli tuženog), a ispoštovan je i rok iz člana 108. istog Zakona, te su neprihvatljivi prigovori koji tvrde suprotno.

Neprihvatljiv je prigovor da tužitelju nije omogućeno davanje iskaza o svim bitnim činjenicama te uvid u pisane dokumente, jer stanje spisa govori suprotno. Naime, iz stanja spisa vidljivo je da je tužitelj na okolnost događaja za koji se tereti nadležnom organu tuženog dao izjavu u dane 14.04. i 22.04.2021. godine, uz prisustvo svoga stručnog punomoćnika, te je nejasna tvrdnja revizije da mu to nije omogućeno.

Takođe, iz pismena tuženog od 14.04.2021. godine, koji je uručen punomoćniku tužitelja, vidi se da su istom dostavljeni svi pisani akti koji su se nalazi u spisu, radi upoznavanja sa istim.

Neosnovan je i prigovor da su pobijana rješenja tuženog nezakonita jer se svjedok M. V. trebao izuzeti iz postupka. Naime, pomenuti je kao neposredni rukovodilac tužitelja dana 16.03.2021. godine sačinio službenu zabilješku o događaju (a što mu je i bila dužnost), a izjavu u svojstvu svjedoka dao je dana 18.03.2021. godine, iz koje se vidi da on nema nikakvih ličnih i neposrednih saznanja o predmetnom događaju, jer je na sva pitanja odgovorio negativno, a i inače pobijana rješenja se ni u jednom dijelu ne zasnivaju na izjavi ovog svjedoka.

Nije pogriješio tuženi ni kada je odluku o disciplinskoj odgovornosti tužitelja donio po tzv. skraćenom postupku (član 139. Zakona o upravnom postupku F BiH), imajući u vidu sve okolnosti konkretnog događaja.

Preostali navodi tiču se, bilo činjeničnih utvrđenja koja u revizijskom postupku nisu relevantna, te ih ovaj sud i nije cijenio (član 240. stav 2. ZPP) ili nisu od odlučnog značaja sa aspekta predmeta spora (član 231., u vezi člana 253. ZPP) pa ih ovaj sud i nije posebno obrazlagao.

Zbog svega iznesenog valjalo je primjenom člana 248. ZPP reviziju odbiti i odlučiti kao u stavu 1. izreke ove presude.

Primjenom člana 397. stav 1., u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP, odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova revizijskog postupka, jer nije uspio sa podnesenom revizijom, (stav 2. izreke).

Predsjednica vijeća
M. O., s.r.